

РЕШЕНИЕ

№ 1507

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 26.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10509** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от Национална агенция за приходите срещу Решение № ППН-02-404/2022 от 04.09.2023г на Комисия за защита на личните данни, постановено по депозирана пред нея жалба рег. № ППН-02-404/2022 от 08.08.2022г на Я. Л. Н. от [населено място], с което решение жалбата на Я. Л. Н. срещу Национална агенция за приходите е обявена за основателна за извършено нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и поради това на основание чл. 83, § 4, б. „а" във вр чл.58, § 2, б. „и" от Регламент (ЕС) 2016/679 на НАП е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на Комисията за защита на личните данни. Претендира присъждане на съдебни разноски – заплатената в производството държавна такса и юрк. възнаграждение.

Ответникът Комисия за защита на личните данни за енергийно и водно регулиране счита жалбата за неоснователна, а постановеното от нея решение за постановено от орган с нормативно установена компетентност и в съответствие с целта на закона, а именно да се защитят личните данни. Претендира присъждането на съдебни разноски – юрк. възнаграждение и прави евентуално възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски, които да му се присъдят в разумен размер, без да са средство за неоснователно обогатяване, позовава се на

постановеното решение на СЕС от 25.01.2024г по дело С – 438/22.

Заинтересованата страна Я. Л. Н. от [населено място] не е взел становище по делото.
Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата на НАП - С..

Съдът като взе предвид представената пред него административна преписка и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна, поради следното:

Производството пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е иницирано с жалба с рег. № ППН-02-404 от 05.08.2022 г. от Я. Л. Н. от [населено място], в която твърди, че НАП - С. е разкрила негови лични данни в обхват: три имена, ЕГН, адрес за кореспонденция, данъчна и осигурителна информация, съдържащи се във файл Решение с изх. № 1222 от 04.08.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“, чрез изпращането им по електронен път на дата 05.08.2022 г. освен до Н., на заявления от него електронен адрес и на втори електронен адрес, електронна поща, ползвана от трето лице К. Л..

По жалбата било образувано производство по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр чл.77, § 1 от Общ регламент за защита на личните данни 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. (ОРЗД), в което от КЗЛД било проведено редовно заседание на 12.07.2023 г. със съставен Протокол № 24/2023 година. На НАП е предоставена възможност да изрази становище, което постъпва и в него тя не оспорва, че осъществява обработване на лични данни на задължените лица предимно на основание чл. 6, § 1, букви „в“ и „д“ от ОРЗД. Конкретно по жалбата на Н. била извършена проверка, която установила, че на 05.08.2022 г. от Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. било изпратено електронно съобщение, като съдържащите се в самият текст на съобщението лични данни на Н. били обработени при спазване на принципите, регламентирани в чл. 5, § 1 от ОРЗД, включително принципа на „свеждане на данните до минимум“, поради което същите били в обем собствено и фамилно име, както и анонимизиран единен граждански номер в частта, съдържаща информация за деня на раждане на субекта, месторождението и поредността на раждане. Сочи, че от нея са извършени функционални изменения във внедрената и използвана Информационната система (ИС) „Връчвания“ с цел защита на личните данни на задължени субекти - физически лица, реализирани в периода 2021г - 2022г, за които КЗЛД била информирана с писмо № ЕП-37-06-27#14 от 19.10.2021 г.

На следващо място посочва, че личните данни от категорията собствено и фамилно име на Н., съдържащи се в текста на изпратеното електронно съобщение, били публични лични данни, общодостъпни в интернет пространството предвид обстоятелството, че той е адвокат, вписан в съответния публични регистри, а също има собствен уеб сайт, в който тези данни също са посочени. Поради това приема, че Н. има качеството и на публична личност позовавайки се на практика на съда и на Комисията за защита на личните данни - Решение на Комисията за защита на личните данни № ПГН-01-484/2018 г., Решение Върховния административен съд № 5398 от 11.04.2013 г. и др., поради което той се ползва с по - ниска степен на защита на личните данни. Отделно от това уточнява, че личните данни на Н. са известни на

лицето К. Л., именно предвид качеството на Н. на адвокат, оказал адвокатски услуги на Л.

Конкретно за изпратеното електронно съобщение пояснява, че то е изпратено от регистрирани пред НАП електронни адреси - на основание чл.80, ал 1 от ДОПК Агенцията имала право и задължение да създава и поддържа регистър база данни за задължените лица и те се съгласяват, по чл. 81, ал, 1 от ДОПК, от този регистър да им биват връчвани съобщения по електронен път. В процесното, изпратено на 05.08.2022 г. в 09:35 часа до Н., като задължен субект, електронно съобщение на регистрираните за него в информационните системи на НАП електронни адреси, се е съдържала електронна препратка, единствено чрез активирането на която е възможно да бъде изтеглено персонализираното съобщение - Решение №1222 от 04.08.2022 г, на директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. и именно то е съдържало лични данни, но не е съдържало данъчна и осигурителна информация. Едновременно с изпращането, се генерира електронно съобщение към информационната система на НАП, което удостоверява връчване на Решение №1222, вкл. изписва IP адрес, от който е изтеглено Решението. Съгласно чл. 30, ал. 6 от ДОПК, електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или чрез електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис. След активирането на електронната препратка, в 09:57 часа, Н. е изпратил електронно съобщение до Дирекция ”Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ - С., с което информирал, че съобщението за връчване на акта е изпратено до него и до електронен адрес [електронна поща], за който посочва, че „нямал отношение“ към него, направил искане на последния адрес да не бъдат изпращани съобщения, които са предназначени за него.

При извършената от НАП проверка установява, че Решение №1222 било изтеглено на 05.08.2022 г. в 09:35 часа от IP адрес 78.83.141.107, като след проведени консултации със служителите на системния интегратор ”Информационно обслужване” АД е установено, че не може по категоричен начин да се потвърди, че е осъществено активиране на електронната препратка от електронен адрес [електронна поща], но потвърждава, че К. Л. е получил съобщението, съдържащо две имена и анонимизиран ЕГН на Н.; счита, че липсват категорични данни, че именно Л. е активирал електронната препратка. Допълва, че от К. Л. през 2017г били подадени три молби до НАП, чрез пълномощника му адв. Я. Н. и е възможно да е допусната грешка при входирането им, като представя молбите пред административния орган.

От НАП е обяснено, че е деактивиран адреса на електронна поща с ползвател К. Л. като адрес за кореспонденция с Н., след като последният поискал това. Освен това през 2021 г. били реализирани допълнителни функционалности в ИС „Връчвания”, достъпвана в ”Портал за електронни услуги“ - приложения за служители на НАП, достъпвани с удостоверявания за електронен подпис с цел да бъде минимизиран риска от неправомерно разкриване на лични данни при изпращане на индивидуални административни актове чрез системата и по - конкретно минимализирани са личните данни, които се съдържат в самото съобщение, съдържащо електронна препратка – посочвали се две имена, а не три имена на съответното лице и ЕГН бил частично

заличен; реализирана е възможността клиентите на НАП за могат да проверяват верността и актуалността на декларираните електронни адреси и да ги променят чрез профила си с ПИК и чрез електронната услуга с квалифициран електронен подпис и др.

Тази фактическа обстановка по изпращане на процесното електронно съобщение е възприета от КЗЛД, която в решението си определя, че е спорно дали от страна на ползвателя на адрес на електронна поща К. Г. Л. е активирана електронната препратка, чрез която се отваря/достъпва Решение № 1222. Поради това от КЗЛД е изискана информация и доказателства от Л. - дали той е активирал електронната препратка, съдържаща се в полученото от него съобщение от НАП, но той не е предоставил информация или доказателства, като такива не са представени и от Я. Н.. Изискана е справка от Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” за ползвателя на IP адреса, но такъв не е установен поради изтекъл срок за съхранение на трафичните данни. С подадената от Н. жалба до КЗЛД била представена разпечатка на процесното съобщение от НАП без той да е твърдял това съобщение да му е препратено от Л. и именно Л. да е активирал електронната препратка към съобщението, а освен това Я. Н. е бил този, който е уведомил НАП за изпращане на електронното съобщение на двата електронни адреса.

При тези факти КЗЛД е приела, че приложими спрямо тях са правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните ОРЗД) и на Закона за защита на личните данни. Обсъдила е дадените в ОРЗД дефиниции по чл. 4 на лични данни - всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице; за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по специално чрез идентификационен номер [...] или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, [...] идентичност; на обработване на лични данни - всяка операция или съвкупност от операции, извършвани или не с автоматични средства, прилагани към ли те събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване [...]; на администратор - ... публичен орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработка на лични данни. Направила е краен изводи, че НАП обработва лични данни на жалбоподателя и че процесните данни съставляват именно такива — обикновена категория, тъй като става въпрос за „информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“ — три имена, ЕГН, адрес за кореспонденция и качеството на подател на жалба срещу конкретен акт издаден от служител на Национална агенция за приходите.

Приела е също за безспорно, че действията по изпращане на процесните данни по електронен път, съответно тяхното разкриване чрез получаване на съобщението и извличане чрез активиране на електронната препратка, съдържаща се в електронното съобщение, съставляват обработка на лични данни с автоматични средства и тази обработка е пряко свързана с функционалната роля на НАП. Поради това последната била длъжна да осигури спазване на принципа за цялостност и поверителност при обработката по чл.5, §1, б. „е“ от ОРЗД като осигури съответните указания до лицата,

обработващи личните данни и обезпечи изпълнението на тези указания, вкл. по проверка и контрол на спазването им. В обжалваното решение КЗЛД приема, че НАП не е представила доказателства да е била предприела подобни действия по отношения на нейния служител, изпратил на 05.08.2022г електронното съобщение до двата адреса в нарушение на указанията на администратора по чл.3.1 – въвеждане на детайли за електронното съобщение, т.5 във вр чл.1 от Ръководството за вътрешния потребител – Връчвания, Портал и електронни услуги, чл.3, т.1, чл.47, ал.3 от Правилата за вътрешна организация в Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С.. По този начин електронното съобщение станало известно на трето лице – К. Л., което представлявало нарушение ан чл.32, § 4 от ОРЗД.

В решението си КЗЛД посочва, че не е спорно, че адрес на електронна поща [електронна поща], с ползвател К. Л. не бил предоставен на НАП от Я. Н. като негов адрес за кореспонденция по смисъла на чл.28, ал.1, т.2 и ал.2 от ДОПК и Ръководството за вътрешния потребител, във връзка с оспорването от Н. на Решение № 1222. Този електронен адрес се съдържал в поддържаната от НАП база данни, но тя била неточна, тъй като съответното длъжностно лице по неясни причини е въвело грешни данни за адреса на кореспонденция на Н., без да се отчита фактът, че когато Я. Н. се явява пълномощник на задължено лице, фактът на упълномощаването не го прави и него задължено лице, респ. предоставените адреси в качеството му на пълномощник неправилно са въведени като негови лични, в качеството му на задължено лице. Това е довело до неправилно изпращане на съобщението на двата електронни адреса, като според КЗЛД са ирелевантни причините, поради които това е извършено от длъжностното лице на НАП, ирелевантно за съставомерността на нарушението е дали съдържащите се в Решение № 1222 данни са станали обект на достъп от третото лице, т.е. дали то е активирало електронната препратка (това било от значение в случай, че надзорният орган извършва преценка за определяне на подходящи мерки за справяне с нарушението), ирелевантно било и заявеното, че Я. Н. бил публична фигура, че данните му били публично достъпни и че те вече били известни на третото лице К. Л.. В случая не ставало въпрос за разпространение на публична информация, нито за такава, разкрита от Н. на третото лице, а ставало въпрос за информация, която НАП обработва, в качеството ѝ на специализиран орган към Министъра на финансите, за Я. Н. в качеството му на задължено лице по Закона за данък върху добавената стойност.

Комисията е взела предвид предприетите действия от страна на НАП по защита на личните данни, но те не са позволили своевременното откриване на грешката и същата е позволила достъп до съобщението на трето лице, което можело не само да го прегледа, но и да го копира, употребява, разпространява. Нарушението имало небрежен характер, като НАП не била предприела необходимите действия спрямо своя служител, обработващ данните на Н., да го извършва в съответствие с дадените указания. Поради това КЗЛД е намерила жалбата на Я. Н. за основателна и е определила конкретния размер на санкцията съобразно подробно изложените в решението ѝ мотиви, вкл. това, че НАП вече е извършвала идентични нарушения, установени с решения на Комисията.

От това решение е останала недоволна Националната агенция за приходите, която не оспорва, че в кръга на изпълнение на задълженията ѝ по чл.3 от ЗНАП обработва личните данни на Я. Н. като задължено лице и именно при изпълнение на тези си

задължения е изпратила до него по електронен път, на два електронни адреса, процесното съобщение, обработено при спазване принципа на „свеждане на данните до минимум“. Същото съдържало електронна препратка, единствено чрез активирането на която можело да бъде достъпено съдържанието на Решение № 1222, което не съдържало данъчна и осигурителна информация за Н., а съдържало лични данни от категорията на т.нар. „обикновени“ лични данни – имена, ЕГН, адрес за кореспонденция и качеството му на жалбоподател до НАП. Поддържа становището си, че имената на Н. били общодостъпни, тъй като той упражнявал адвокатска професия и бил вписан в публични регистри, а също поддържал интернет страница, поради което се ползвал с по-малка степен на защита.

Поддържа вече застъпената в административното производство теза, че и електронното съобщение и електронната препратка били отворени единствено от Я. Н. и не са доведени до знанието на третото лице Л., каквито доказателства липсвали и не е налице осъществен неразрешен достъп до личните данни. Според жалбоподателя не е налице визираното от КЗЛД нарушение на чл. 32, § 4 от ОРЗД, тъй като и двата електронни адреса за кореспонденция с Н. били вече въведени в програмния продукт „Система за управление на приходите“ и действията на длъжностното лице по изпращане на 05.08.2022 г били съгласно указанията по действащите в НАП правила и процедури. От НАП своевременно било деактивирано изпратеното съобщение до К. Л., поради което не само не били разкрити лични данни, но и от КЗЛД не било установено по безспорен начин такова разкриване. Незаконосъобразно от нея било прието за спорно, че К. Л. не е активирал електронната препратка в съобщението, след като в производството пред Комисията били изискани такива данни от двете физически лица – Н. и Л., но такива не били предоставени. Проследява въведените във времето от НАП функционалности по осигуряване законосъобразното обработване на личните данни на клиентите си, както и предоставените им удобства, разгласени с проведени информационни кампании.

Ответникът е изразил становище за неоснователност на жалбата, като е оспорил заявеното в нея спрямо Л. – изрично уточнява, че в обжалваното решение било прието, че Л. не бил активирал електронната препратка. Изложена е отново фактическата обстановка, приета в обжалваното решение и е направен извод, че на 05.08.2022г в нарушение на създадените от НАП правила от неин служител, без извършване на необходимите проверки е изпратено процесното електронно съобщение на два електронни адреса, единият от които е с ползвател Я. Н., а другия – с ползвател К. Л.. Така лични данни са станали достояние на К. Л., като е без значение обстоятелството, че те са били известни на Л., който е бил

клиент на Я. Н. като адвокат. Посочва, че решението е постановено от компетентен орган, при спазване на установената форма, без да са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Поддържа наличието на извършени предходни идентични нарушения от НАП, установени с влезли в сила решения и поради това издаденият акт е и в съответствие с целите на закона.

В съответствие с изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК съдът служебно извършва цялостен съдебен контрол за законосъобразност и валидност на обжалвания акт на всички основания по чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. В този смисъл съдът намира, че обжалваното решение е издадено от компетентен колективен административен орган в съответствие с нормативно уредените му правомощия от чл. 10 и чл.38 от ЗЗЛД и чл. 57 и чл. 58 от ОРЗД. Същото отговаря за общите изисквания за форма и съдържание – съставено е в писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл 59 от АПК, като в него ясно и подробно са очертани фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано пред КЗЛД в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във вр чл.26 и следващите от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация - проведено е заседание, на което жалбата на Н. е приета за допустима, с оглед на което са конституирани страните и е насрочено разглеждането на спора по същество; уведомена е НАП като лице, против което е подадена жалбата и ѝ е предоставена възможност за становище, за представяне на доказателства и формулиране на доказателствените искания, които и са били уважени и от КЗЗЛ са предприети действия по събирането им; на страните е предоставена възможност за запознаване с целия доказателствен материал, който подробно е обсъден в постановеното решение, подписано от председателя и членовете, участвали в разглеждането на жалбата, при спазване на изискуемото се от чл.9, ал.3 от ЗЗЛД мнозинство. Решението обаче е постановено при неправилно

приложение на материалния закон, поради следното:

Съдът извърши дължимите от него служебно действия по окомплектоване на административната преписка с всички писмени доказателства към нея, вкл. изрично изиска от ответника представяне на становището на Дирекция „Правни производства и надзор“, но за него ответникът отговори, че е с ограничен достъп, не е част от административната преписка, поради което и не се изпраща в съда. С оглед изложените в жалбата от НАП оплаквания, съдът разпредели доказателствената тежест между страните с определението си за насрочване на делото, което беше допълнено и с дадени допълнителни указания от съда и разпределение на доказателствената тежест в първото по делото открито заседание. Съдът уважи и доказателственото искане на жалбоподателя НАП, като на основание чл.176 от ГПК задължи заинтересованото лице Н. изрично да отговори по делото дали установеният IP адрес, от който е активирана електронната препратка към съобщението, се използва от него – макар той да беше редовно призован за първото съдебно заседание на посочения от него адрес, той след това не можа да бъде открит за връчване на съобщението с вмененото му задължение по чл.176 от ГПК и жалбоподателят оттегли искането си за събиране на това доказателствено средство, което щеше да е единствената причина за отлагане на делото.

Така съобразно всички представени по делото доказателства и становищата на страните, вкл. заявените в производството пред КЗЛД, съдът намира, че НАП, в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от ОРЗД, чрез свой служител, на 05.08.2022г в 09:35:11 часа изпратил електронно съобщение, адресирано до Я. Н., на регистрираните за него като задължено лице пред НАП, два електронни адреса – [електронна поща] и [електронна поща]. На същата дата в 09:35:48 часа била отворена електронната препратка към съобщението, която представлявала решение с изх. № 1222 от 04.08.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ и с отварянето ѝ е било възприело и съдържанието на това решение. Самото електронно съобщение съдържало собственото и фамилно име на заинтересованата страна Н. и част от неговия ЕГН – първите четири и последните две цифри, а решение с изх. № 1222 от 04.08.2022г съдържало трите имена и ЕГН на Я. Н. и посочване предмета на решението – оставяне без разглеждане на жалба на Н., поради оттеглянето ѝ. С отварянето на електронната препратка към съобщението се генерираше автоматичен отговор до НАП с посочване на IP адрес, от който е достъпно и от този момент, актът в тази препратка се считал връчен на

лицето, респ. започвал да тече срокът за обжалването му. На същата дата в 09:57 часа от Я. Н. до НАП било изпратено електронно съобщение, че решение с изх. № 1222 от 04.08.2022 г освен до него било изпратено и до още един адрес [електронна поща], който нямал отношение към него и направил искане на последния адрес да не се изпращат съобщения, които касаят него, тъй като с това се нарушава защитата на личните му данни.

Всички тези обстоятелства се установяват от извършената от НАП проверка, данните от която са предоставени пред КЗЛД, а на хартиен носител са разпечатани съдържанието на изпратеното електронно съобщение, автоматизираният отговор за активиране на електронната препратка и нейното съдържание - решение с изх. № 1222 от 04.08.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“. В генерирания отговор за достъпване до електронната препратка и срещу двата електронни адреса е посочен само един IP адрес, от който това е извършено, като и при извършената от НАП проверка е установено, че липсват данни за повторно активиране на препратката от използващия втория адрес от К. Л.. Подобни твърдения, съдът установи, че липсват и в подадената от Я. Н. пред КЗЛД жалба, а са допълнени след поискана от КЗЛД конкретизация на жалбата му – там той посочва, че „на по-късен етап му се обадил К. Л., че получил имейла с посоченото решение“. В проведеното административно производство от страна на КЗЛД са предприети активни действия по изискване на информация и от двете физически лица – Я. Н. и К. Л. за представяне на писмени доказателства за активиране на електронната препратка и от К.Л., от което действие жалбоподателят там е твърдял нарушаване защитата на личните му данни, вкл. узната от третото лице важна данъчна информация за неговите доходи и регистрацията му по ЗДДС. Нито едно от двете лица не е представило каквито и да било писмени документи, нито от страна на жалбоподателя там Н. е изразено допълнително становище, уточнение или е взето участие в проведената процедура, като такива не са представяни и пред съда.

Пак от представените в административната преписка писмени документи и от изисканите и представени пред съда такива се установява, че електронният адрес [електронна поща] е активен в НАП като адрес за кореспонденция за задълженото пред нея лице Н. от 26.05.2017г – представена нарочна справка от Агенцията на л.117 от делото. Съдът възприема за доказана посочената от НАП причина за това вписване, така, както изрично е отговорила и на Я. Н. с писмо изх.№ 10-20-00-520, л.115 от делото – пред нея са били подадени три молби от сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, представлявана от

К. Л. и лично от К. Л., чрез адв. Я. Н., с посочен в молбата ЕГН на Н., с които пред НАП е заявена промяна в електронния адрес за кореспонденция на сдружението и на К. Л. и като такъв е посочен [електронна поща]. При обработката на една от молбите на дата 26.05.2017г този електронен адрес е въведен като адрес за кореспонденция както за сдружението, така и за задълженото лице Н., като правилно от КЗЛД е прието за доказано, че от Я. Н., в качеството му на задължено лице, подобно искане пред НАП не е правено. Въпреки това този електронен адрес е добавен и като негов адрес за кореспонденция и това именно действие на служителя на НАП съдът квалифицира като допуснатото нарушение при обработката на адресите за кореспонденция за заинтересованото лице Н., без по делото да се установяват други обстоятелства, сочещи действието да е извършено умишлено и с цел злоупотреба с неговите личните данни. Съдът намира за относими към спора предприетите от НАП последващи действия след 2017г по внедряване на информационна система „Връчвания“ в информационната система „БИДИС“ с указания за внедряване на изп. директор на НАП с изх.№ 20-00-104 от 22.06.2017, както и след това проведената общоизвестна кампания през 2021г по внедрени нови електронни услуги за задължените лица, една от които беше осигурен непрекъснат достъп до въведената пред НАП идентифицираща за съответното лице лична информация, в това число и адресите за кореспонденция с НАП, както и възможността включително за тяхното дистанционно коригиране, отново без ограничения във времето. Налице е и издадена Заповед № РД-01-2 от 31.03.2022г на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна информация“ – С., с която са утвърдени правилата за вътрешната организация. При изпращане на процесното електронно съобщение с получател Я. Н., изпълняващото това действие длъжностно лице при НАП е действало съобразно разписаните за това правила, вкл. и съобразно приетите по делото „Ръководство за вътрешни потребители“ – Връчвания, като е изпратило съобщението до двата вече регистрирани за Н. електронни адреса, без той от 2017 г до този момент да е възразявал за същите или да ги е коригирал. При това положение, към момента на изпращане на процесното съобщение през 2022, длъжностното лице, извършващо изпращането, не е разполагало с право на преценка дали и на кой от двата адреса да изпрати съобщението, напротив, ако беше извършило такава преценка щеше да допусне нарушение, за каквито действия на свое длъжностно лице НАП вече е била санкционирана от КЗЛД с решение, потвърдено при осъществения съдебен контрол. Правата за избор/коригиране на адресите са

предоставени единствено на съответното задължено лице с изричната разпоредба на чл.28, ал.2 от ДОПК. Следователно при извършените действия по обработка на лични данни на дата 05.08.2022 г. длъжностното лице е действало в изпълнение на разписаните за това указания на администратора на лични данни НАП без да е допуснато нарушение по чл. 32, § 4 от ОРЗД.

На следващо място съдът намира, че от страна на НАП са предприети и следващи действия по обезпечаване защитата на личните данни – разписан е образец в „Ръководство за вътрешни потребители“ – л.121 гръб и л.122 от делото, по който да се изготвят електронните съобщенията с минимизиране на личните данни, като се посочват само две, а не три имена на задълженото лице и частично анонимизиран ЕГН, в изпълнение на принципа за „свеждане на данните до минимум“ съгласно разпоредбата на чл.5, § 1, б. „в“ от ОРЗД. Такъв е именно видът на изпратеното процесно електронно съобщение, поради което съдът намира, че съдържащата се в него информация не може да се определи като лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ОРЗД – същата не позволява прякото или непрякото идентифициране на физическо лице. Лични данни за Я. Н. се съдържат в електронната препратка на съобщението, но тя е отворена еднократно, от един IP адрес, непосредствено след отваряне на самото съобщение, както беше коментирано по-горе и съдът приема за доказано, че е активирана единствено от Я. Н. и единствено той се е запознал със съдържанието ѝ, т.е. не е бил осъществен достъп до съдържащото се в нея от трето лице, конкретно К. Л..

Поради това съдът намира за установено по делото допуснато на 26.05.2017г нарушение от служител на жалбоподателя, който погрешно, без надлежно искане е въвел електронния адрес [електронна поща] като адрес за кореспонденция със задълженото лице Я. Н., но това нарушение не е било оспорено от него в действалия към момента на нарушението 5-годишен срок съгласно чл.38, ал.1 (ред ДВ, бр. 39 от 2011г) от ЗЗДЛ, а с извършеното изпращане на процесното електронно съобщение от страна на администратора на лични данни НАП, съдът намира, че то е осъществено при осигурена „сигурност на обработването“ по смисъла на чл. 32 от ОРЗД, без да е допуснато нарушение на чл. 32, § 4 от ОРЗД. Като е постановено обратното с процесното решение на КЗЛД е приложен неправилно материалния закон и поради това, в съответствие с правомощията на съда по чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, същото следва да бъде отменено.

С оглед формирания краен извод съдът намира, че извън предмета на

дължимо от него произнасяне остават изложените от КЗЛД мотиви по определяне размера на наложената санкция, като единствено за пълнота съдът отбелязва, че цитираните от КЗЛД нейни решения и решения на съда - Решение № ППН-01-822/2020 от 16.08.2021г, ведно с решение на АССГ по адм.д.№ 3299/2022г и решение на ВАС по адм.д.№ 9895/2022г, Решение № ППН-01-337/2019 от 19.11.2019г, ведно с решение на АССГ по адм.д.№ 3533/2020г и решение на ВАС по адм.д.№ 2536/2021г и Решение № ППН-02-507/2019 от 18.08.2020г, ведно с решение на АССГ по адм.д.№ 9546/2020г и решение на ВАС по адм.д.№ 5165/2021г, са постановени при различна от настоящата фактическа обстановка – там са установени извършени умишлени действия на служители на НАП по достъпване до лични данни на задължени лица, без това да е свързано с изпълнение на служебните им задължения и евентуално с цел предоставянето им за разпространение, каквито умишлени действия за злоупотреба с лични данни по делото не се доказват, дори и за допуснатото нарушение по обработката през 2017г.

На основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят имат право на съдебни разноски – държавна такса от 50лв и юрк. възнаграждение, което съдът определя в размер на 150лв, съобразно правилата на чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, общо 200лв, дължими от ответника.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-02-404/2022 от 04.09.2023г на Комисия за защита на личните данни, постановено по депозирана пред нея жалба рег. № ППН-02-404/2022 от 08.08.2022г от Я. Л. Н. от [населено място], с което: т.1. жалбата на Я. Л. Н. срещу Национална агенция за приходите е обявена за основателна за извършено нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679; т.2 във вр с т.1 и на основание чл. 83, § 4, б. „а" във вр чл.58, § 2, б. „и" от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена на Национална агенция за приходите имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 200лв за съдебни разноски

пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: